

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 lipca 1987 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu uprawnień w zakresie powierzonych im zadań.

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o Ochotniczej Rezerwie Milicji Obywatelskiej (Dz. U. z 1987 r. Nr 15, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkowie Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej, zwanej dalej ORMO, uczestniczą w ochronie ładu i porządku publicznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 1967 r. o Ochotniczej Rezerwie Milicji Obywatelskiej (Dz. U. z 1987 r. Nr 15, poz. 94) oraz przepisach wydanych na jej podstawie, w tym podejmują interwencję w razie ujawnienia przestępstwa oraz wykroczenia przeciwko porządkowi publicznemu lub mieniu, a w szczególności w razie potrzeby przywrócenia zakłóconego porządku publicznego lub bezpośredniej groźby jego naruszenia.

§ 2. 1. Sposób postępowania członka ORMO w razie ujawnienia naruszenia porządku publicznego jest uzależniony od stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu, w tym zwłaszcza rozmiarów szkody, stopnia zawinienia sprawcy oraz jego zachowania się po popełnieniu czynu.

2. Jeżeli rozmiary szkody i stopień zawinienia sprawcy czynu będącego wykroczeniem są niewielkie, członek ORMO powinien udzielić pouczenia, zwracając w szczególności uwagę na sprzeczne z prawem zachowanie się sprawcy czynu, i ostrzec go przed odpowiedzialnością.

§ 3. 1. Członek ORMO ma prawo wylegitymować osobę, jeżeli zachodzi podejrzenie, że popełniła ona przestępstwo lub wykroczenie, a także świadków przestępstwa lub wykroczenia.

2. W razie niemożliwości ustalenia tożsamości osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia, można tę osobę doprowadzić do funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej albo do najbliższego urzędu spraw wewnętrznych, komisariatu lub posterunku Milicji Obywatelskiej.

3. Członek ORMO, który w czasie pełnienia obowiązków nie nosi ubioru organizacyjnego, jest obowiązany okazać legitymację organizacyjną osobie, w stosunku do której wykonuje swoje uprawnienia; na żądanie tej osoby jest obowiązany okazać legitymację organizacyjną także wtedy, gdy nosi ubiór organizacyjny.

§ 4. 1. W razie ujawnienia przestępstwa lub wykroczenia, członek ORMO zawiadamia najbliższy urząd spraw wewnętrznych, komisariat lub posterunek Milicji Obywatelskiej, podejmuje czynności nie cierpiące zwłoki, polegające na niedopuszczeniu do zatarcia bądź zniszczenia śladów i dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, ustala tożsamość świadków zdarzenia oraz sporządza notatkę zawierającą opis wykonanych czynności.

2. Członek ORMO przekazuje notatkę, o której mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej, a w razie jego nieprzybycia — najbliższemu urzędowi spraw wewnętrznych, komisariatowi lub posterunkowi Milicji Obywatelskiej.

§ 5. 1. W razie ujawnienia okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego lub zagrożenia demoralizacją, członek ORMO zawiadamia o tym rodziców lub

opiekunów nieletniego, szkołę, sąd rodzinny, najbliższy urząd spraw wewnętrznych, komisariat lub posterunek Milicji Obywatelskiej bądź właściwą instytucję państwową lub organizację społeczną.

2. Członek ORMO może stosować pouczenie oraz przeprowadzać rozmowy z rodzicami lub opiekunami.

§ 6. 1. Członek ORMO w związku z wykonywaniem zadań określonych w § 1 może doprowadzić do funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej, urzędu spraw wewnętrznych, komisariatu lub posterunku Milicji Obywatelskiej osobę, w stosunku do której istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełniła ona przestępstwo lub wykroczenie.

2. W stosunku do osoby doprowadzonej członek ORMO może w granicach niezbędnej potrzeby użyć przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej lub indywidualnych aerozolowych środków obezwładniających, w razie gdy mimo zagrożenia zastosowaniem przymusu bezpośredniego stawia ona opór lub dopuszcza się czynnej napaści.

3. Użycie środków przymusu nie może mieć na celu spowodowania dolegliwości ani uszczerbku na zdrowiu osób, w stosunku do których użyto tych środków. Używając siły fizycznej, nie należy zadawać uderzeń, chyba że członek ORMO działa w obronie koniecznej albo w celu odparcia zamachu na życie ludzkie lub mienie w znacznych rozmiarach. Indywidualne aerozolowe środki obezwładniające należy stosować ostrożnie, uwzględniając ich właściwości, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

4. Środków przymusu bezpośredniego nie używa się w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, dzieci do lat 13, starców oraz osób ułomnych o widocznym kalectwie.

5. W razie użycia środków przymusu bezpośredniego, członek ORMO jest obowiązany niezwłocznie sporządzić notatkę, podając w niej okoliczności zastosowania tych środków; notatkę przekazuje komendantowi jednostki ORMO lub funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej albo dyżurnemu urzędowi spraw wewnętrznych, komisariatu lub posterunku Milicji Obywatelskiej.

§ 7. Indywidualne aerozolowe środki obezwładniające są wydawane przez właściwy urząd spraw wewnętrznych, komisariat lub posterunek Milicji Obywatelskiej członkom ORMO przeszkolonym co do sposobu użycia tych środków i tylko na czas wykonywania zadań w ochronie porządku publicznego.

§ 8. Uprawnienia członka ORMO w zakresie kontroli ruchu na drogach publicznych oraz zasady i tryb ich wykonywania określają odrębne przepisy.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1967 r. w sprawie sposobu postępowania członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu powierzonych im zadań (Dz. U. Nr 32, poz. 159).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych. C. Kiszczyk